

- 5) Je vnitrostátní zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zejména jeho § 2 a 3, slučitelný se zásadou rovného zacházení a zákazem diskriminace podle unijního práva, pokud příspěvek na financování veřejnoprávního televizního vysílatele, který je vybírán bezpodmínečně od každého obyvatele, zatěžuje osobu matky samoživitelky několikanásobně víc než člena bytového společenství? Má být směrnice 2004/113/ES vykládána tak, že se vztahuje i na sporný příspěvek a že nepřímé znevýhodnění postačí, pokud je ve skutečnosti až 90 % žen zatíženo více?
- 6) Je vnitrostátní zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zejména jeho § 2 a 3, slučitelný se zásadou rovného zacházení a zákazem diskriminace podle unijního práva, pokud je příspěvek na financování veřejnoprávního televizního vysílatele, který je vybírán bezpodmínečně od každého obyvatele, u osob, které potřebují z pracovních důvodů druhé bydliště, dvojnásobný oproti jiným pracovníkům?
- 7) Je vnitrostátní zákon „RdFunkBeitrStVtrBW“, zejména § 2 a 3, slučitelný se zásadou rovného zacházení a zákazem diskriminace podle unijního práva a svobodou usazování podle unijního práva, pokud je příspěvek na financování veřejnoprávního televizního vysílatele, který je vybírán bezpodmínečně od každého obyvatele, stanovený tak, že při stejné možnosti příjmu bezprostředně před hranicí se sousedním státem EU je osoba německé státní příslušnosti povinna platit příspěvek výlučně v závislosti na poloze bydliště, zatímco osoba německé státní příslušnosti bezprostředně za hranicí neplatí žádný příspěvek, stejně jako má zahraniční občan EU, který se z pracovních důvodů musí usadit přímo za vnitřní hranicí EU, povinnost platit příspěvek, zatímco občan EU usazený bezprostředně před hranicí tuto povinnost nemá, i když ani jeden z nich nemá zájem na příjmu německé stanice?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverfassungsgericht (Německo) dne 15. srpna 2017 – Heinrich Weiss a další

(Věc C-493/17)

(2017/C 402/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverfassungsgericht

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber a další

Další účastníci řízení: Bundesregierung, Bundestag, Evropská centrální banka, Deutsche Bundesbank

Předběžné otázky

- 1) Je rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (ECB/2015/10) ⁽¹⁾, ve znění rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/2101 ze dne 5. listopadu 2015, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2015/774 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (ECB/2015/33) ⁽²⁾, rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/702 ze dne 18. dubna 2016, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2015/774 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (ECB/2016/8) ⁽³⁾, a rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/1041 ze dne 22. června 2016 o způsobilosti obchodovatelných dluhových nástrojů vydaných nebo plně zaručených Řeckou republikou a o zrušení rozhodnutí (EU) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, potažmo způsob jeho provedení, v rozporu s čl. 123 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie?

Je v rozporu zejména s čl. 123 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jestliže v rámci programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (PSPP)

- a) jsou podrobnosti nákupů sdělovány způsobem, kterým na trzích vzniká faktická jistota, že Eurosystem zčásti odkoupí dluhopisy, jež budou emitovat členské státy?
 - b) nebudou ani dodatečně oznámeny žádné podrobnosti o dodržování minimálních dob mezi vydáním dluhového cenného papíru na primárním trhu a jeho nákupem na sekundárním trhu, takže v tomto směru není možná soudní kontrola?
 - c) veškeré nakoupené dluhopisy nejsou znovu prodány, nýbrž jsou drženy až do splatnosti a tím staženy z trhu?
 - d) Eurosystem nakupuje nominálně obchodovatelné dluhové cenné papíry, jež mají v době splatnosti záporný výnos?
- 2) Je rozhodnutí uvedené v bodě 1. v rozporu s článkem 123 SFEU každopádně tehdy, jestliže vzhledem ke změně podmínek na finančních trzích, zejména v důsledku nedostatku dluhových cenných papírů způsobilých k nákupu, vyžaduje jeho další provádění soustavné uvolňování původně platných pravidel pro nákup a omezení stanovená judikaturou Soudního dvora pro program nákupu dluhových cenných papírů, jako je PSPP, ztrácejí na účinnosti?
- 3) Je rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 uvedené v bodě 1. v platném znění v rozporu s článkem 119 a čl. 127 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a s články 17 až 24 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, protože překračuje mandát Evropské centrální banky ve věcech měnové politiky upravený ve výše uvedených ustanoveních, a zasahuje tím do pravomoci členských států?

Vyplývá překročení mandátu Evropské centrální banky zejména z toho, že

- a) rozhodnutí uvedené v bodě 1. vzhledem k objemu programu PSPP, jenž k 12. květnu 2017 činil 1 534,8 miliard eur, ve značné míře ovlivňuje podmínky refinancování pro členské státy?
 - b) rozhodnutí uvedené v bodě 1. má s přihlédnutím ke zlepšení podmínek refinancování pro členské státy uvedenému pod písm. a) a k jeho dopadům na komerční banky nejen nepřímé hospodářskopolitické důsledky, ale z jejich objektivně zjištěných dopadů jsou patrné hospodářskopolitické cíle programu, jež mají přinejmenším stejnou váhu jako cíle měnové politiky?
 - c) rozhodnutí uvedené v bodě 1. je vzhledem ke svým značným hospodářskopolitickým dopadům v rozporu se zásadou proporcionality?
 - d) rozhodnutí uvedené v bodě 1. nemůže být vzhledem k absenci specifického odůvodnění během doby provádění, jež činí více než dva roky, přezkoumáno z hlediska jeho trvajících nezbytností a přiměřenosti?
- 4) Je rozhodnutí uvedené v bodě 1. v rozporu s článkem 119 a čl. 127 odst. 1 a 2 SFEU a články 17 až 24 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky každopádně proto, že jeho objem a jeho provádění trvající déle než dva roky a z toho vyplývající hospodářskopolitické dopady zavádějí příčinu ke změně posuzování hlediska nezbytnosti a přiměřenosti PSPP a tím se od určitého okamžiku jeví jako překročení mandátu Evropské centrální banky v oblasti měnové politiky?

- 5) Je neomezené rozdělení rizik mezi vnitrostátními centrálními bankami Eurosystemu v případě nesplacení dluhopisů ústředních vlád a emitentů jim postavených na roveň, které je zřejmě zakotveno v rozhodnutí uvedeném v bodě 1., v rozporu s články 123 a 125 Smlouvy o fungování Evropské unie a s čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, může-li se v důsledku toho stát nezbytnou rekapitalizace národních centrálních bank z rozpočtových prostředků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. L 305, s. 106.

⁽³⁾ Úř. věst. L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 169, s. 14.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 21. srpna 2017 – Györgyné Lintner v. UniCredit Bank Hungary Zrt.

(Věc T-511/17)

(2017/C 402/12)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Györgyné Lintner

Žalovaná: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1 směrnice o zneužívajících ujednáních ⁽¹⁾ – i s ohledem na vnitrostátní právní úpravu, která stanoví povinné zastoupení v řízení před soudy – vykládán v tom smyslu, že každé smluvní ujednání musí být z hlediska jeho možné kvalifikace jako zneužívajícího posuzováno individuálně, a to bez ohledu na otázku, zda je pro účely rozhodnutí o žalobním návrhu skutečně nutné se zabývat všemi ujednáními dané smlouvy?
- 2) Anebo musí být čl. 6 odst. 1 směrnice o zneužívajících ujednáních naopak vůči tomu, co bylo uvedeno v první otázce, vykládán v tom smyslu, že pro závěr o zneužívající povaze ujednání, ze kterého vychází žalobní návrh, je nutné posoudit všechna ostatní ujednání dané smlouvy?
- 3) Může případná kladná odpověď na druhou otázku znamenat, že zneužívající povahu předmětného ujednání lze konstatovat jen tehdy, provede-li se posouzení celé smlouvy, tedy že zneužívající povahu jednotlivých prvků dané smlouvy nelze posuzovat samostatně a nezávisle na ujednání napadeném žalobou?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 5. září 2017 – LN

(Věc C-527/17)

(2017/C 402/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht